

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **H. G. (G.)**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 maja 2023 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu,

z dnia 2 listopada 2022 r., sygn. akt XVII Ka 734/22

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 26 maja 2022 r., sygn. akt VIII K 857/21,

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. w zw.

z art. 523 § 2 k.p.k.

postanowił:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest niedopuszczalna z mocy ustawy. Stosownie do treści art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wyjątki od tej reguły stanowią wypadki wskazane - w art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., tj. kasacja strony została wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz kasację wniósł jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. – Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich od każdego prawomocnego orzeczenia sądu

kończącego postępowanie oraz Rzecznik Praw Dziecka od każdego orzeczenia sądu kończącego postępowanie, jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia praw dziecka.

W realiach przedmiotowej sprawy obrońca skazanego wniósł jednak kasację od wyroku sądu drugiej instancji, którym zmieniono wyrok sądu pierwszej instancji podwyższając okres orzeczonego nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi oraz orzeczono środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonych, a w pozostałym zakresie utrzymano w mocy zaskarżony wyrok sądu pierwszej instancji, którym skazano H. G. na karę ograniczenia wolności.

Biorąc zatem pod uwagę, że w niniejszej sprawie została wobec skazanego orzeczona kara ograniczenia wolności, a kasacja nie została wniesiona z powodu bezwzględnych przyczyn odwoławczych – oparto ją na zarzutach innego rażącego naruszenia prawa – które to zarzuty, z uwagi na jednoznaczną treść art. 523 § 2 k.p.k., nie mogą stanowić podstawy nadzwyczajnego środka zaskarżenia, kasacja ta jako niedopuszczalna nie powinna zostać przyjęta.

Wobec wadliwego jej przyjęcia, Sąd Najwyższy był zobligowany do pozostawienia jej bez rozpoznania stosownie do treści art. 531 § 1 k.p.k.

Kierując się powołanymi względami postanowiono jak na wstępie, obciążając skazanego – na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.